

Stig in! Astu sisään! Come in!

Rasism, inkludering och förebyggande perspektiv och metoder i skolan

När: Torsdag 13.12.2018 kl. 12.00–16.00, fredag 14.12.2018 kl. 08.30–13.00

Var: Festsalen, Grundskolan Norsen, Unionsgatan 2, Helsingfors

Anmälan senast 7.12.2018 [via länken HÄR!](#)

Torsdagen den 13.12 – vi förbehåller oss rätten till eventuella förändringar

Mellan kl. 12 och 13 deltar högstadiel elever från grundskolan Norsen

12.00 - 12.30 **Hur känns rasism när man är ung?** Rebecka Holm. Rebecka skrev som 14-åring en mycket uppmärksam insändare i Hbl. Se baksidan av programmet. Nu är hon 20, studerar juridik i Uppsala och talar om sina minnen.

12.30 – 13.00 **Vilka frågor väckte Rebeckas minnen?** Diskussion med högstadiel elever vid Norsen.

13.00 - 13.30 Kaffe

13.30 - 16.00 **Vardagsrasism, vithetsnormen och skolan - interaktiv föreläsning med exempel från Mångkulturellt centrums utbildningsinsatser för att stödja skolans arbete mot rasism.**

Anja Norell. Mångkulturellt centrum – MKC Botkyrka

Fredagen den 14.12

08.30-09.00 Kaffe

09.00 - 09.45 **Hur är förhållandet mellan olika etniska grupper i Helsingfors och Finland ut idag? Har något ändrats sedan Rebeckas ungdom?** Forskare Karin Creutz, Helsingfors universitet

09.45 - 10.00 Diskussion

10.00 - 10.45 **Programmet ”Enligt Mig, Enligt Dig”** är ett program som utvecklats av Helsingfors stad i samarbete med Cambridge universitet för finländska förhållanden. Programmet grundar sig på evidensbaserad ICThinking@-metoden som strävar till att främja etniska relationer genom att förebygga hattal, extremt tänkande och motsättningar. Expert, Pol. dr Anneli Portman

10.45 - 11.00 Diskussion

11.00 – 11.45 **Towards an antiracist pedagogy: Antiracism education in and out of schools.** Ph.D. Alemanji Aminkeng Atabong researcher at the University of Helsinki

11.45 - 12.00 Discussion

12.00 – 13.00 Fortsatt diskussion under LUNCH

HBL, insändare 18.1. 2012: Rebecka Holm: Finland – ett tryggt land för alla?

Hela mitt liv har jag trevat efter allas acceptering. Jag har ursäktat mig själv med orden "Jag är nog helt finlandsvensk" och "Jag är nog född i Finland". Jag har velat att alla skall se på mitt etniska ursprung så som jag ser det. Det är så klart omöjligt, ens första intryck tar alltid vägen genom pupillen.

Varför är jag så rädd för vad andra tycker? När jag började trean flyttade vi och jag ville inte byta skola, så jag tog metron från Nordsjö till Hertonäs varje dag. Det var då de rasistiska kommentarerna och påhoppet började. Jag kunde sitta helt stilla i metron då någon sa åt mig att jag skulle åka hem därifrån jag kom. Efter det har jag blivit kallad för många saker, bland annat mutanaama (leransikte), neger, apa. Och det hemska har alltid varit att bli verbalt anfällt medan en hel metrovagn full av vuxna sitter där och tittar på utan att göra någonting.

En gång jagade en nykter man en somalisk pojke av och an i metron och skrek saker som "Jag skall döda dig, din negerjävle!". Det enda pojken hade gjort var skämtat ljudligt med sina vänner.

Jag satt och grät högt i metrovagnen för att det hela var så orättvist. Jag bölade tills jag kom hem och kände mig barnslig och dum för att jag inte kunde sluta fråga en och samma fråga: Varför skall det vara så? Det är en logisk fråga när man tänker på det. Men det finns inget logiskt svar.

Några få gånger har det hänt att någon har sagt något åt rasisten. Det är den mest fantastiska känslan i världen när någon som man inte känner ställer upp för en. Och den värsta känslan är då ingen säger något och alla sitter där som vaxdockor utan känslor.

Jag har flera vänner med etniskt utseende och när vi talar om rasism skrattar vi åt händelserna. Fast innerst inne vet vi att det inte är något man skrattar åt. Det sårar och tar ont. Min mamma har en somalisk väninna. Jag slår vad om att hon också har fått höra skällsord och hemska saker. Men vad ingen vet är att hon förlorade fyra barn och sin make i kriget.

En kvinna vi känner som kommer från Elfenbenskusten hade suttit i bussen då en man spottat henne i ansiktet. Så skall ingen människa bli behandlad. Det är inte rätt!

Varför tar man inte upp olika kulturer, världsfrågor och invandring i skolan så att den nya generationen kan bli en bättre och öppnare version av den gamla? Varför försöker man kväva rasismen i Finland? Hur mycket man än gömmer något kommer det inte att försvinna. Låt nu människorna veta att det inte är okej att säga neger, fast man inte menar det ont.

Om Finland nu är ett så tryggt och stabilt land, varför får människor av etniskt ursprung uppleva påhopp dagligen? Och säg inte att det inte är ert problem om andra har det dåligt. Då är ni bara feiga.

Rebecka Holm,

14 år

Helsingfors

*Projektet stöds av AMIF: Asyl- migrations- och integrationsfonden, Svenska Kulturfonden samt Aktiastiftelsen i Vasa, varför konferensen är avgiftsfri för deltagarna. Eventuella resor och boendekostnader står deltagarna själva för. Din anmälan vill vi ha **senast 7.12.2018**.*